

der foregik en saadan Forandring, som den ærede foregaaende Taler antydede, at man borttog de omhandlede Tyveri-, Bedrageri- og Hæleri-sager, og derhos forandrede Reglerne om Appel i § 14.

Tale: Den ærede sidste Taler fremsførte enkelte Bemærkninger, der gik videre end en Kritik af Lovudkastet indenfor de Grændser, som man synes her i Thinget at være tilbøielig til at indskrænke Lovudkastet til. Den ærede sidste Taler fremsførte Bemærkninger af en kritisk Natur med Hensyn til ethvert Lovforslag overhovedet i denne Retning, i alt Fald forsaavidt samme skulde gaae videre end en simpel Ophævelse af Sagernes Behandling ved Politidirektørens Protokol og disses Henlæggelse til Kriminal- og Politivretten til Behandling paa den hidtilværende Maade, saaledes som offentlige Politisager ere behandlede dersteds. Jeg skulde være tilbøielig til at give den ærede sidste Taler Medhold i, at man gjerne kunde være bleven staaende derved forrige Gang, medens det dog vistnok fra alle Sider maa erkjendes, at Noget maatte der gøres. Det vilde ikke, naar Taleren var om at omordne Politivæsenet i Kjøbenhavn, at forandre Forholdene i deres Heelhed, være rigtigt at lade Politidirektørens Protokol bestaae uforandret. En Forandring maatte absolut stee; en Udførelse af det Administrative fra det Subicielle kunde ikke undgaaes, og naar man først foretog denne Udførelse, troer jeg tillige, at den nye Tingenes Tilstand, man skulde gaae imøde, maatte give en naturlig Anledning til at gaae længere frem. Ganske vist ikke til at stille den store Opgave, paa dette reent specielle og mindre betydelige Gebeet at give et Forbillede af den fremtidige Retspleie i kriminelle Sager, et Forbillede af Offentlighed og Mundtlighed, i Overensstemmelse med Grundlovens Forskrifter, men kun i Overgangsperioden, og her er jo kun Tale om en Overgangsperiode, indtil de mere almindelige Bestemmelser kunne udførelse, at lempe, forsaavidt det lod sig gøre, den specielle Ordning efter den øvrige nye Tingenes Tilstand, som skulde indtræde. Dette synes mig var ganske naturligt, og dertil indskrænkede man sig ogsaa her i Thinget forrige

Gang, ligesom man heller ikke meente, at det til at faae dette Niemed fyldestgjort paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade absolut behøvedes nogen meget udviklet Lov med mange Detailbestemmelser for Alt, hvad der kunde møde. Man tænkte sig, at under Forholdenes egen naturlige Udvikling vilde de Bestemmelser, der saanedes, nok give sig af sig selv; derfor var ogsaa Lovudkastet dengang noget fortsatt og kunde paa visse Punkter med Held have været fuldstændiggjort. Andetsteds fremhævede man disse Mangler med megen Styrke og troede ikke, at det kunde gaae an at lade Loven paa denne Maade træde ud i Livet, hvorfor vi nu ogsaa see Lovforslaget for os i en fylligere Skikkelse. Jeg skal ingenlunde misbillige dette, saavidt betræffer Reglernes Fuldstændiggjørelse; meget mere maa jeg erkjende, at Lovudkastet forsaavidt har vundet. Dette er ogsaa af den ærede sidste Taler erkjendt, at der ved disse fuldstændigere Regler for Behandlingen af offentlige Politisager er opnaaet noget Mere, end vi havde før; der er opnaaet en ikke ringe Deel af det, som vi her i Folkethinget stode paa vilde komme af sig selv ved Forholdenes Udvikling i Praxis. Man har faaet det ind i Loven, og det er en Binding; men paa samme Tid, som det er en Binding, at Reglerne for Behandlingen af offentlige Politisager nu ere fuldstændigere, saa troer jeg ikke, at det er en Binding, at Lovudkastet ogsaa er blevet fylligere med Hensyn til sin Gjenstand, idet man under disse Regler har henlagt ikke blot de offentlige Politisager, som før henhørte under Politidirektørens Protokol, og fremdeles de offentlige Politisager, der havde tidligere, men tillige Sager af en virkelig kriminel Bestaaen, Sagerne angaaende Tyveri, Bedrageri og Hæleri. Dette var, forekommer det mig, i sig selv underligt, da Taleren jo ene skulde være om en Overgangsperiode for en ikke lang Arrække, og om et specielt Forhold, der aldeles ikke skulde sig til at gøre store Forandringer ved. Heller ikke har det baaret heldige Frugter, thi det har mere end noget Andet bragt Lovforslaget til at blive noget ganske Andet, end det skulde være; istedetfor et Lovforslag, der skulde afhjælpe en speciel praktisk Trang, er det nu først blevet et Slags Forbillede for den Lov, som den til-